DE PEUTERKONING

Sprookjes en verhalen

LAURENS DE GROOT

Met tekeningen van
Anne-Tjerk Mante en Marieke Wouters

Walking my Revolution Publishers

Walking my Revolution Publishers
www.walkingmyrevolution.com

©2023 Eerste druk
Tweede oplage, 2026

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of door fotokopieën, opname, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

©2023 Laurens de Groot: www.manmetkoffer.nl
©2023 Illustraties: Anne-Tjerk Mante: www.mantemaakt.nl en Marieke Wouters: www.wouterswonderland.com
©2023 redactie: Marleen te Vaanholt
©2023 Gepubliceerd door Walking my Revolution Publishers
ISBN 9789492632524
NUR 277 Verhalen en sprookjes

INHOUD

De peuterkoning 7
De kweekkinderen 18
Het besluit van de ministers 27
Luna's reis 39
Vladimirs Duizenddingenwinkel 54
De mistmannetjes 71
De tovervlieger 76
De vurige wens van de witte pion 86
IJsbloemen 92
De ring van Bosniovski 103
Twee bomen 115
De viool van Lorentzen 122
De magische kast 129

DE PEUTERKONING

Er was eens een koninkrijk waar het goed toeven was. De gewassen groeiden rijkelijk. Het water stroomde in overvloed in heldere, schone rivieren. De mensen in het koninkrijk woonden gezellig bij elkaar in kleine steden. De kinderen gingen met plezier naar school en de grote mensen gingen met plezier naar hun werk.

Iedereen ging zijn eigen gang en bemoeide zich niet al te veel met anderen, tenzij er hulp nodig was. De bakker bakte brood, de fietsenmaker maakte fietsen, de leraar leerde en de boer boerde.

Maar toen kwamen geheel onverwachts, door een tragisch noodlot, zowel de koning als de koningin bij een koetsongeluk om het leven. Het hele koninkrijk werd in diepe rouw gedompeld, want de vorst en vorstin waren zeer geliefd.

In de achterkamertjes, waar de ministers altijd samenkwamen, was er geen tijd voor rouw. Er moest direct nagedacht worden over de opvolging. De koning en koningin hadden een zoontje, maar het knaapje was pas twee jaar oud.

Echter, hoe diep en hoe ver de ministers en wettenmakers ook zochten, nergens konden zij een wetsartikel vinden dat kon voorkomen dat de kleine jongen koning zou worden.

Het was niet geregeld. Door alle voorspoed en door het zorgeloze leven dat men geleid had, was niemand op het idee gekomen goed over de toekomst na te denken. En dus werd de kleine jongen, die Erik heette, nog voor zijn derde verjaardag koning.

Bij de kroning zakte de kroon zo over zijn kleine hoofd en bleef hij hangen op zijn bolle buikje. De koning besloot daarom de kroon als riem te dragen. Maar een paar seconden later wierp hij de kroon met een brede zwaai de troonzaal in. De koning kraaide van plezier, klapte in zijn handen en riep: 'Frisbee!'

Daarna eiste koning Erik snoep en de koning mocht niets worden geweigerd. En dus kwam er snoep en de koning at tot hij er misselijk van werd.

De koning speelde tot diep in de nacht en rende rondjes. Tot hij uiteindelijk met zijn gezicht voorover op het tapijt in de lange gang in slaap viel.

De volgende dag wilde de koning alleen maar blokken stapelen en met auto's racen. Dus ging de volledige regering, in plaats van met de koning te vergaderen over de rijksbegroting, de hele dag blokken stapelen en raceten ze allen met speelgoedauto's. Maar koning Erik was tevreden en dus waren zijn onderdanen ook tevreden.

Hoewel de meeste ministers, bedienden en andere

onderdanen het een hoogst vreemde situatie vonden, konden zij er weinig aan veranderen. De wet schreef nu eenmaal voor dat de koning geen strobreed in de weg gelegd mocht worden. Als koning Erik een ballenbad in plaats van een slaapkamer wilde, dan kreeg hij dat. Als koning Erik niet wilde praten met zijn ministers, maar alleen maar tv wilde kijken, dan gebeurde dat en was er niemand die daar iets van kon zeggen. Dus hoe vreemd de beslissingen van koning Erik ook mochten zijn en hoeveel zorgen zijn vertrouwelingen zich ook maakten over de toekomst van het koninkrijk, er was weinig aan te doen.

De grootste voorvechter voor dit recht van de koning was minister Trommel. Hij was een kleine man met een klein rond brilletje en droeg altijd een bruin pak.

Minister Trommel zat al zijn hele leven in de politiek. In die jaren van trouwe dienst was hij uitgegroeid tot een vertrouweling van de koning en koningin. Hij had altijd stiekem gehoopt hen op te mogen volgen, maar met de geboorte van prins Erik was die kans verkeken.

Het had minister Trommel verbitterd. Maar nu had hij zijn plan klaar en hij had de tijd. De kleine peuterkoning was een makkelijke prooi.

De trouwe minister Trommel nam koning Erik onder zijn hoede en wierp zich op als warm, liefdevol vaderfiguur, met hart voor het koninkrijk. Iedereen geloofde het. De meesten waren bovendien maar wat